

[Indenrigsministeren.]

som kan belyse lovforslagene. Men jeg vil udtale håbet om, at de reformforslag, som her foreligger, virkelig må blive gennemført — omend måske med visse ændringer — for jeg er af den overbevisning, at de rummer mange fordele i forhold til de nugældende skattelove, og at de betyder en forenkling inden for den personlige beskatnings område i de kommuner, som lovforslagene berører.

Hans R. Knudsen: Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister for den imødekommenhed, ministeren har vist i anledning af de spørgsmål, jeg rejste i mit første indlæg.

Jeg er helt enig med den højtærede minister i, at de oplysninger, som vi ønsker at få fra købstæderne, navnlig fra købstæder med forskellig struktur, sikkert vil vise, at lovforslaget vil få de samme virkninger for købstæder med små indtægter som for købstæder, der gennemgående har flere store indtægter; men vi er nødt til at se virkningerne for de enkelte købstæder.

Jeg takker for tilsagnet om, at vi kan se nærmere på, om der eventuelt skulle indføres rateskala i flere end de 22 kommuner, der er omtalt i kommuneskattelovsforslaget. Naturligvis er det rigtigt, som den højtærede minister siger, at rateskalaer har størst virkning i de kommuner, hvor man virkelig har nogle store indkomster, og det har man naturligvis først og fremmest i de områder, der er nævnt her; men de kan også få nogle virkninger i de købstæder, hvor man ikke har så stort et antal store indtægter, men måske netop trænger til at få givet nogle skattelettelser for mellemindtægterne, og hvor man kunne benytte rateskalaer over for de store indtægter, man dog også har.

I anledning af den højtærede ministers udtalelse om, at dette lovgivningsarbejde ikke behøver at blive færdigt før den 1. april 1959, vil jeg gerne sige, at jeg tror nok, vi i alt fald kommer til at fremskynde arbejdet så meget, at kommunerne kan få de nye bestemmelser at arbejde med i god tid før den 1. april. Men alligevel vil der jo blive betydelig mere tid til arbejdet end de 3 uger, det ærede medlem hr. Poul Møller talte om; der vil i hvert fald blive mindst

den dobbelte tid, og hvis vi hurtigst muligt kommer i gang med udvalgsarbejdet og får indhentet de oplysninger, vi har brug for, skal der også nok blive rigelig tid i udvalget til at behandle de problemer, som vi har talt om her.

Jeg har en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der stod og jonglerede med nogle tal; det drejede sig om, hvor den proportionale beskatning skulle ophøre og progressionen begynde. Man skal være lidt forsigtig med at jonglere med tal, og navnlig må man passe på, at tallene ikke dækker noget helt forskelligt. Det ærede medlem talte om, at skatte-reformforslaget var beregnet med et overgangstal på 16 000 kr., og nu møder man her med et forslag, hvor overgangstallet er sat til 35 000 kr. De 16 000 kr. var den skattepligtige indtægt, de 35 000 kr. er bruttoindtægten. Hvis det ærede medlem tager det i betragtning, vil han nok erkende, at forskellen ikke er så stor, i hvert fald ikke så stor, som det ærede medlem gerne ville give det udseende af.

Jeg har i øvrigt med tilfredshed bemærket, at de to oppositionspartier, venstre og de konservative, og deres ærede ordførere stillede sig velvilligt over for kommuneskatteforslagets afgørende princip: de faste fradrag og den faste skatteprocent. Jeg tager det i hvert fald som et foreløbigt udtryk for forhandlingsvilje om lovforslaget og de mange enkeltheder, som vi naturligvis også er villige til at forhandle om.

Derimod forstod jeg, at de to ærede ordførere var temmelig enige om, at de bundgrænser, der var fastsat, nemlig 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere, kunne de ikke gå med til. Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen mente at kunne knytte fritagelsen for disse kategorier til valglovens bestemmelser. Jeg synes nu nok, man bør holde valgloven udenfor i dette tilfælde. Der findes ikke mere skattebestemmelser i den kommunale valglov, og de sidste, vi havde, var også temmelig urimelige. Jeg forstår ikke rigtig venstres indstilling over for folk med så små indkomster, som det drejer sig om her. Hvorfor kan man gå med til, at indkomster under 4 000 kr. for ægtepar fritages for statsskat, mens man slet ikke kan tænke sig at gå med til det, når det drejer sig om